

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrierile nefrancați nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Jakes, Heinrich
Schallik, Rudolf Moser, A. Oppel;
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenca Navas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.

Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU VII.

„Gazeta” iese în tă-care și.

Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătă:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.

Se prenumără la toate oficiile
postale din țara și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 10 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 159.

Brașov, Mercuri, 20 Iulie (1 August)

1894.

Din cauza s. s. sărbătorii, de mâine, țiarul
nu va apăre până Joi seara.

O rezoluțiune a „Schulverein”-ului german.

În legătură cu cele espuse în
revista noastră de ieri, despre chipul
ciudat cu judecă partea cea mai
mare a presei germane raporturile
de naționalitate din Ungaria și Tran-
silvania, trebuie să constatăm cu
plăcere, că reuniunea școlară ger-
mană, așa numitul „Schulverein”,
a inaugurat de curând printr-o re-
soluțiune energică luată în adunarea
sa din Lipsca o atitudine mai demnă
de națiunea germană față cu ces-
tiunea naționalităților din statul
ungar.

În acesta adunare generală nu-
mita reuniune a luat adevărată urmă-
toarea rezoluțiune:

„Schulverein-ul german din Lipsca,
consideră de-o datorie a sa, de-a pro-
voca pe conaționali germani din Un-
garia și din Transilvania, ca mână în mână
cu celelalte naționalități asupra, să
facă energică frontă contra nisuițe-
lor de maghiarizare ale guvernului un-
guresc.”

S'a hotărât ca acesta rezolu-
țiune să fie trimisă tuturor diare-
lor germane din Ungaria și Tran-
silvania.

Se înțelege, că pasul acesta
al „Schulverein-ului german ge-
neral”, care și-a pus de scop spri-
jinirea școlilor germane în străi-
nătate, a trebuit să producă mare
măhnire și turburare în tabăra pre-
sei maghiare, cu atât mai vârtos,
cu cât în timpul din urmă acel
Schulverein adoptase și el cea mai
mare rezervă față cu cele ce se pe-
trece aici în detrimentul elementu-
lui german.

Dintre toți însă Evreo-Maghiarii
dela „Pester Lloyd” s'au indignat

și s'au scandalizat mai mult de
„cutezarea”, cu care cei dela Schul-
verein-ul german „aruncă flacăra
aprinsă în casa vecinului” și de „ne-
credința”, cu care amenință intere-
sele alianței dintre Germania și
Austro-Ungaria.

Multă supărare îi face toiei ofi-
cicioșe unguresc, că în acea adunare
a Schulverein-ului s'a cetit și cunos-
cutul Apel al Academiei române
adresat institutelor înalte din in-
cidentul procesului Memorandului.
„Ce trebă au Germanii în genere cu
Românii, ce-i împoartă înainte de tote
Românii noștri?” esclamă „Pester
Lloyd”. Cine le dă voiă, să se in-
tereseze de Slavii noștri și să se fo-
losescă de inrudirea idiomului ca
pretext, spre a seduce pe Germanii,
cari trăiesc în Ungaria la înder-
nicia contra patriei lor?”

Auți acolo, să se găsească Nemți,
cari să aibă inima de a da în gla-
sul celor dela Academia Română
și „de-a presenta pe Maghiari, cari
sunt mândri a fi creati una din cele
mai liberale legi de naționalitate,
așa, ca și când nisuița lor cea
mai mare ar fi de-a sugruma și ni-
mici în mod brutală și care indi-
vidualitate limbistică deosebită de a
lor de pe teritoriul coronei s-lui
Stefan!”

Acosta e prea multă esclamă
„P. Lloyd”, căci ce ar dice Ger-
manii, decât s'ar pretinde din vr'o
parte, că ei asupresc pe Poloni și
ii amenință cu stingere prin cunos-
cutele legi de colonizare; ce ar dice
deci de unde va din străinătate i
s'ar da guvernului german instruc-
țiuni cum să tracteze cu locuitorii
din Slesvigul de nord și cu Alsa-
țianii?... „Dér a se amesteca în afa-
cerile interne ale Austro-Ungariei
supuși împărăției aliate germane
credă a fi permis. Impăratul Wil-
helm II a promis sărbătorește, că

va ține cu „credința germană” la ali-
anța încheiată și nici cea mai mică
umbră n'a cădută până acuma asu-
pra votului său. Și în viitor de si-
gur, că nu va fi alt-fel. Dér cuteza-
rea și aroganța Schulverein-ului german,
care se aliază cu Românii din afară,
spre a ațita pe Românii din Ungaria și
pe Slavii contra noastră și a seduce pe
Sași de a-și relua poziția de luptă de
odinioară — acesta este felonia pe față.”

Așa se espectorază foia guver-
namentală unguresc, debitând ca
de obicei cele mai murdare atacuri
la adresa Schulverein-ului german
și apelând la „credința de aliat”
a poporului german, ca să curățe
de „neghină” acesta reuniune, de a
căreia „uneltiri” înalte cercuri în
Germania sunt cu totul străine.

O foia boemă observă nimerit,
că pe câtă vreme Schulverein-ul
și-a mărginit activitatea sa în spri-
jinirea intereselor germane față cu
Slavii din Austria, presa maghiară
n'a găsit, că acesta ar fi un ames-
tec neindreptățit. Dér acuma fi-
indă vorba de Germanii din Un-
garia și Transilvania se schimbă lu-
crlul. Foile germane din Austria
strigă mereu, că minoritățile ger-
mane din comunele slave sunt a-
menințate și se scandalizează de in-
scriptiile boeme și slovace de pe
strade, dér despre desnaționalizarea
sistematică a Germanilor în Aus-
tria nu dică nici un cuvânt. E
 greu de înțeles, adaugă foia boemă,
că Schulverein-ul de astă-dată a
lucrat contra pactului dintre Ma-
ghiar și Germanii austriaci, după
care aceștia au dat tote naționali-
tățile de dincolo de Laita cu totul
pe mâna Maghiarilor, obligându-i
de a se întrepune cu totă influința
lor pentru susținerea egemoniei
germane în Austria.

Or și cum, rezoluțiunea Schul-
verein-ului dovedește, că Germanii

incep să se convinge, că au fost
până acuma rău informați asupra
raporturilor dintre naționalitățile
Ungariei și Transilvaniei și că două
milioane de conaționali ai lor sunt
în pericol de a fi sugrumați și ni-
micți prin maghiarizare violentă —
și acesta este în împrejurările de
față un progres destul de imbucurător.

† Archiducele Wilhelm.

Telegraful ni-a anunțat tra-
gica mörte a archiducelui Wilhelm,
care cădend de pe cal în Baden,
a încetat din viață în urma gre-
lelor răniri, ce le-a suferit. Prin
acastă durerosă întâmplare, înalta
casă domnitoare este cercată de o
nouă și grea lovire a sorții.

Archiducele Wilhelm s'a ținut
todeuna departe de politică, dér
pentru aceea a fost un stălp al
armatei și cu deosebire al artileriei.
Numai înainte cu câțiva ani înăl-
țimea sa și-a serbat jubileul de
25 de ani ca director general al
artileriei. În calitate acesta el a
desfășurat o activitate rodnică or-
ganizatorică și a contribuit puter-
nic la înălțarea prestigiului și re-
numelui acestei arme. Archiducele
Wilhelm era iubit și adorat de
armată și de subordinații săi, față cu
cari a fost tot-deuna bine-voitor
și marinos.

La doliul înaltei case domni-
toare ia parte întreaga armată și în-
trăga monarhia, unde pretutinden
tragica întâmplare dela Baden a
produs cea mai durerosă impresiune.

Eată unele notițe biografice din
viața archiducelui Wilhelm:

Înălțimea Sa imp. și reg. Wilhelm
(Francisc Carol), prinț împărătesc și
archiduce de Austria, prinț regesc al

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Sociabilitate.

De P. K. Rosegger.

Cei mai mari cugetători și cunosce-
tori de omeni se unesc în convingerea,
că pe om societatea sa proprie îl face
mai bună, decât cea străină, sau cel pu-
țin nu-l face mai rău. În principiu s'ar
pute accepta hipotesa acesta, decât n'ar
protesta contra ei numărusele excepțiuni.
Înainte de tote se impune întrebarea, că
ore cutare este de acasă un soi de om
brav, sau nu. Un om de fire rea, în so-
cietatea sa proprie devine și mai rău.

Boldul după societate este mai mult
desvoltat la omenii de categorii mediocră.
Sunt omeni, cari nu pot fi nici un
moment singuri; ori și ce societate, fiă
cât de serbedă, le place mai bine, ca a
lor, și desconsiderarea acesta a valori
proprie în tot casul își are motivele sale.
Sunt omeni, cărora le stă mîntea în
loc, decât sunt singuri, cari cugetă
numai cu gura sau cu urechile, cari
numai vorbind sau ascultând desvöltă
ore-care activitate mentală. Ast-fel
de omeni caută societatea, pentru ca să
se potă simți, că sunt ființe

rationale. Sunt omeni, cari simt în ei
un prisoș de înțelepciune, așa că merg
cu ea la vîndare, și fiă-cărnia voiesc să
împărtășescă ceva din ea?

Sunt omeni, cari se simt foarte seci,
deci nu pot înghiți în fiă care și o
anumită sumedenie de noutăți și flecătur.
Aceștia au lipsă de societate, caută so-
cietate și s'ar face melancolic fără so-
cietate, ar slăbi și ar peri.

Sunt apoi omeni, cari au o natură atât
de nefericită, încât de câte-ori sunt sin-
guri, le vin în mîntea tot lucruri neplă-
cute; pentru de-a fugi de iconele aceste
urite, chinuitoare, ei caută societate, care
să i apere; chiar și cea mai neînsemnată
societate le este mai bine venită, decât
nici una. Chinurile ascunse ale unei
conștiințe rele sunt nise dihanii, cari
alungă pe om dintr'o societate distrăge-
toare în cealaltă, unde pot, s'ermanii,
să afle amestecul, dér nici-odată tîc și re-
creare. Fugarii de aceștia împopulează
mai ales cercurile de petrecere, stabili-
mentele, birturile, chiar și concertele și
teatrele. De sigur sunt puțin iubitori de
teatru, cari ca și regele Ludovic de Ba-
varia, se asiste singuri la o reprezenta-
țiune teatrală; cei mai mulți nu merg
în teatru pentru ca

să vadă reprezentațiunea, ci ca să vadă
omeni. Ba chiar și în biserică merg
unii mai bucurosi, când e plină de omeni.

Mai bine se pot observa sociabili-
tatea pe promenadele publice. Cum stră-
lucesc fețele! A vedé și a fi vedut? Unde
grămada de omeni e mai mare, unde
omenii stau mai imbulziți, acolo, acolo!
— Da, omul trăese în turme.

Când un om petrece în societatea
altora, atunci câștigă aceștia, ér el
pierde. Decă densul e strict față de sine,
atunci venind acasă dintr'o societate,
arare-ori va fi îndestulit cu sine, todeuna
va avé și facă vr'unu reposit. Său că
altora li-a făcut ceva nedrept, sau
lui însuși. În societate nu e permis să
fiă omul de tot deschis, nici față cu
alții, nici față de sine. Decă însă el
e astfel, atunci e privit ca un grobian.

Ceea ce am eu de mărturisit în pri-
vința acesta, nu prea este bun. Când
sunt singuri, merge cum merge; mai
bine mă simt, când lucrul, și atunci
conștiința mi-e liniștită. În călătoriile
mele singuratic de asemenea arare-ori
mi se întâmplă să mă gândesc la
ceva rău.

În societate însă tote aceste stau
altcum. Decă nu sunt confident, atunci
tote cuvîntele, ce le aud și se vorbesc
în societate, sunt vorbe goale, cari
nasoc în mine o golăciune și un
uritu de mörte. Pentru de-a scăpa
de starea acesta, mă fac mai liber,
mai confidențial, de ceea ce însă de
multe-ori imi pare rău mai târziu.
Omul comite o mare nedreptate față
cu sine, când lasă, ca ori și cine să
privescă ușor în internul său. „Străi-
nilor le este oprită intrarea!” Dér
ce folosescă dicerea acesta precaută,
deci domnul casei însuși deschide
larg ușile și porțile.

tele, ce le aud și se vorbesc în so-
cietate, sunt vorbe goale, cari nasoc
în mine o golăciune și un uritu de
mörte. Pentru de-a scăpa de starea
acesta, mă fac mai liber, mai confiden-
țial, de ceea ce însă de multe-ori imi
pare rău mai târziu. Omul comite o
mare nedreptate față cu sine, când
lasă, ca ori și cine să privescă ușor în
internul său. „Străinilor le este oprită
intrarea!” Dér ce folosescă dicerea
acesta precaută, decât domnul casei
insuși deschide larg ușile și porțile.

Sunt cuprins de încredere și imi
vîrs focul dela inimă: atunci sunt
forțe apröpe de pericolul de a mă
aréta mândru și a mă lauda pe mine
insu-mi. Cei mai mulți omeni sunt
forțe aplecați spre acesta. Pentru a-o
evita, eu cad adese-ori în contrar:
tac părțile mele bune și le povestesc
slăbiciunile, scăderile, greșele și
pécatele mele; mă arăt în totă
golăciunea înainte ascultătorilor.
Aceștia apoi mai adaug încă partea
lor, deörece își gândesc: decât acest
om recunösc însuși atătea despre sine,
câte ore le va fi tăcend!

De sigur, că simțim în noi înși-ne
o trebuință, de-a ne descoperi stările
interne altora. Pe acesta însușire a fi-

Ungariei și Boemiei ș. c. l., mare măestru al ordinului cavalerilor germani, Marea cruce a ordinului leopoldin (cu decorația de războiu), crucea militară pentru merite (cu decorația de războiu), medalia de războiu, cavalerul al ordinului împ. rusescu sf. Andrei cl. I (cu spadele); c. r. Feldzeugmeister și inspector general al artileriei, proprietarul al regimentelor c. r. Nr. 4 și 12, al regimentului de artilerie de corp c. r. Nr. 3, șef al bateriei împ. rusescu Nr. 7 și a regimentului reg. prusian de artilerie Nr. 1. al patrulea fiu al gloriosului învingător de la Aspern, Archiduce Carol, a fost născut la 21 Aprilie 1827 în Viena și primi o creștere excelentă sub privegherea tatălui său renumit.

Numit deja la 4 August 1842 proprietar al regim. de infant. Nr. 12, se dedică arhiducele Wilhelm, cu mare zel, studiilor militare, cu deosebire însă științelor de artilerie; la 11 Octomvre 1845 intră în ordinea cavalerilor germani al cărui coadjutor se făcuse la 1846. La 29 Aprilie 1847 fu numit general și luă comanda brigăzii de artilerie din Viena. În anii 1848 și 1849 luă parte, împreună cu fratele său arhiducele Albrecht, la campania italiană, ca voluntar, și se distinse prin curaj și vitejie în lupta de la Santa Lucia, la Mantua și la Malghera.

În Octomvre 1849, fiind numit șef de secțiune în direcțiunea generală de artilerie, arhiducele își dădă multă silință pentru perfecționarea cunoștințelor sale speciale. La 7 Martie 1853 fu numit locotenent-mareșal; la 10 Septemvre 1854 proprietar al regim. 6 de artilerie și la 1 Martie 1857 șeful comădei supreme a armatei. În campania de la 1859 ocupă arhiducele Wilhelm postul de director al artileriei armatei I și fu decorat pentru activitatea sa cu crucea militară pentru merite. La 20 Octomvre 1860 luă funcțiunea de director al artileriei întregii armate din Italia, și la 1862 fu numit guvernor al fortăreței Mogunța. În fine la 7 Iunie 1863 fu numit mare măestru al ordinului cavalerilor germani din Austria, cu deviza: „Teutonice fide et virtute“, proprietar al regim. de infant. Nr. 4, și la 1864 inspector general al artileriei, în care calitate el funcționa cu mare zel și devotament până la moarte.

În campania de la 1866 arhiducele Wilhelm fu contuzionat la cap în lupta de la Königgrätz. Elu desvoltă în această luptă o energie atât de admirabilă, prin apărarea pozițiunii ce-o avea, încât îneseși autoritățile militare inimice prusiane s'au exprimat în modul cel mai recunoscător și laudabil despre el. Cu această ocazie obțină crucea mare a ordinului Leopold, cu decorațiunea de reșbelu. La 16 Ianuarie 1867 fu numit Feldzeugmeister

înței noastre se bazează spovedania, care are o însemnătate multă mai mare, de cum i-o dă lumea. Celu ce a introdus spovedania, a fost un mare cunoscător și iubitor de omeni. Mulți păcătoși, pe cari nu i'a omorât păcatul, îi omoră secretul. Naturalu, că în casuri de aceste, un amic fidelu pôte să facă același serviciu, ca și un preot. Ce să facă însă miile de sermani, cari nu au prietini! Pentru aceștia șede un om în scaunul mărturisirei, își întinde cu simpatia urechea asupra celui necăjit, îl mângăie, liniștesce, îi dă sfaturi și e strict obligat să țină în sine, ca un mare secret, ceea ce i s'a încredințat.

Însă este deosebire, decât omul își incredințază secretele sale unui prietinu suflătescu, ori unui străinu? În cazul dintăiu, este într'o stare de dreptu, peste care pôte trece la ordinea țilei; în alu doilea însă pôte comite față cu sine însuși o nedreptate. Sunt secrete, pe cari omul nu le pôte împărtăși unui singurac nevednic, dăr le pôte împărtăși de-odată la mii de omeni.

(Va urma).

și în Iulie 1868 comandant al supremu al Landwehrului austriac, din care postu fu absolvat numai în 1872. Totu în anul acesta luă parte la manevrele din Rusia, de unde se reîntorse cu gândul de-a introduce la artilerie, ca materialu de tunu, bronzul condensat, unu experimentu, ce la Ruși nu succese. După multe încercări, în fine, îi reuși să-și realizeze planul, stându-i într'ajutoru generalu Uchatius, inventatoru bronzului oțelitu. Dăr nu numai invențiunea acăsta epocală și totală renovare a materialului de tunu îi câștigă arhiducele Wilhelm multămită și recunoscința subordinaților săi, ci și îngrijirea părintească, ce-o dovedi necurmatu față cu ei.

La împăciuirea maghiaro-română.

Ca întregire la revista noastră de ieri asupra ideilor emanate de diarul germanu „National Zeitung“ cu privire la „împăciuirea maghiaro-română“, mai reproducem din partea ultimă a articolului respectiv următoarele:

După ce „National Zeitung“ aduce pe Sașii din Ardealu ca exemplu mai nou al împăciuirii, dicend, că deși nu sunt deplin mulțumiți, totuși au ajuns la oțcare înțelegere cu maghiarimea, care promite a fi durabilă; și după-ace pretinde, că naționalitățile din Ungaria nu pôte ajunge tôte să se valideze necondiționat în privința națională; că Sașii și Germanii nu pôte să capete districte naționale delimitate, ci ceea ce pôte pretinde este numai să-și susțină limba și cultura—continuă astfel:

„Decă domnia unei minorități a populațiunii, cum sunt Maghiarii, ni-se pare nedreptă, atunci nu trebuie să uităm, că ea este fundată în istorie și că Maghiarii ocupă centrul geografic al țării, ceea ce firesc nu vrea să dică, că amu da îndemnită tuturor unilateralităților lor naționale. Înainte de tôte însă Ungaria este, în organizația sa actuală politică, cel mai tare razim al politice de alianța centralu-europene în monarhia habsburgică-lotaringică, și acăsta nou Germanilor nu ne este iertat să-o trecem cu vederea în judecarea raporturilor de acolo.

„Pentru cauza română în Transilvania și Ungaria propriă ostică, greutatea este, că acești Români știu, că în nemijlocita lor apropiere se află unu însemnatu regat național. Dăr de sigur, că toți politici înțelepți ai aceluiași statu naționalu înfloritoru nu-i sprijinesc în nisințele lor „daco-române“. Singură împrejurarea, că refugiații români din Ardealu mergu mai mult la Iași și nu în capitala română (sic!), vorbeste în acăsta privință cu prisos; în Moldova există la partida boierilor o înclinare spre Rusia și agitațiunea ei panslavistă, care în Muntenia nu există. O politică neîmpăcată română față cu Ungaria jocă acolo în reșăritu jocul Rusiei, și cumcă acăsta tratăză cu naționalitățile străine încă cu totul altfelu, ca Maghiarii, o știu cei din Bucuresci, și ar pôte să-o știe și cei de la Clușiu. De sigur, că nu este după gândul regelui Carolu I, decât în afară de granițele țării sale, în monarhia habsburg-lotaringică, se face politică daco-română; acăsta pôte fi o politică pentru vécurele depărtate viitoare, conține însă pentru ori-ce timp mai apropiat numai pericole, ce atingu forțe de aproape pe România însași.“

Pressa slavă

despre

călătoria lui Hieronymi.

Foia națională rutenă „Djilo“, ce apare în Lemberg, scrie din incidentul călătoriei ministrului Hieronymi în Ardealu următoarele:

Șovinismul maghiar i-a făcut pe Românii din Ungaria și Transilvania, să facă o energetică opoziție. Este învederat, că în zadaru opresiunea maghiară s'a silit

să nimicească naționalitățile. Barbații conducători ai Românilor ardeleni au protestat și protestăză energetic contra tendințelor îndreptate asupra naționalităților, ba însuși regatul român a luat poziția hotărâtă în favoarea Românilor apăsați. De curend Academia Română din Bucuresci a pășit energetic în interesul fraților săi români.

Apelul Academiei Române îi doreu pe Maghiari și ei, „superbii Maghiari“, sunt siliți a alerga la Viena după ajutor. Ei recurgu adecă la Kálnoky — pe care în timpul din urmă l'au atacat așa de mult — și-lu provocă, să impedeze amestecul regatului român în afacerile țărilor Coronei ungare.

Maghiarii se mai tem, că voru pierde numele de „națiune cavaleră“, de care s'au bucurat până acum înaintea Europei. Tipetele de durere ale naționalităților au dovedit străinătății. că cavalerismul maghiar este hrăpitor, și vestitul lor liberalismu, imposibilitatea hegemoniei lor necrutătoare și egoiste.

Acum d-lu Hieronymi a aflat de bine a călători prin Ardealu. Dăr ceea ce elu a aflat de bine a imbia Românilor, de locu n'a fost capabilu a corăspunde pretensiunilor române. În enunțatiunile lui se ascunde politica maghiarisării. În generalu, lui nu i-se dă credemtu, fiindcă forțe bine cunoscute politice au două fețe a Maghiarilor. Românii au stat de parte de festivitățile, ce i-s'au făcut ministrii și cestiunea română există și mai departe, rămânând o rană deschisă pe corpul Ungariei

Sub titlul „Fata morgana în Ardealu“, organul naționalu slovacu „Narodnie Noviny“ bătându-și jocu de călătoria ministrului, dică:

Care a fost scopul ministrului? Să viziteze pe preotul luteran Budaker, ori pe preotul reformatu Balázs? Voi'ta doră să primescă deputația Ovreilor din Bistrița, ori a dorit să vadă uniforma de ofiteru a armatei comune? În „Pesta“ putea să vadă nu numai colonelii, ci și generali! Său a voit să binecvințe tribunalul? Au voit să-lu cunoscă inspectorii școlari? — Așa credem, că pe fișanii, viceșanii, solgăbirii etc. n'au avut lipsă să-i pacifice ministrul de interne. Dăr nici Sașii nu erau obiectu de pacificare. Sașii, cari au primit pe ministru cu musică rea și cu vorbiri patriotice.

Dăr la o parte cu gluma: ministrul totuși a vedut Români, adevărați Români! În Turda a primit deputația țăranelor români din Câmpeni, pe care a condus o solgăbiru, și cari aveau o singură plângere: li-au luat folosința pășunatului munților. Ministrul a ascultat bucuros acăsta plângere națională, talmăcită de solgăbiru, și le-a promis sprijin. Aici în fine dăm de punctul programului său: Vacile și oile din Câmpeni pôte fi mulțumite....

Foia sârbescă „Branik“ din Neoplanta, dică între altele:

În vorbirea cătră alegătorii săi ministrul de interne a înferat, ce-i drept, pe preinșii „agitatori“, dăr a recunoscut însuși, că cestiunea de naționalitate nu este rezolvată, că procederea guvernelor de până acum a fost greșită și că naționalităților li-s'au făcut nedreptăți. Acăsta este importantu pentru noi. Însuși ministrul recunosc, că pe cale forțată nu se pôte ajunge nimic.

Nu suntem așa de hăbauci a crede, că Maghiarii și-au schimbat păreri din cauze nobile. Dămne feresce! Ei recunosc ași, că procederea lor de până acum n'a avut rezultat, căci e imposibilu a nimici naționalitățile....

Patriotismul șovinistilor.

Diarul slovacu „Novodnie Noviny“, publică în numărul său de la 28 Iulie a. c., unu interesant articolu, despre faptele patriotilor șovinisti, din care estragem următoarele:

Nicăiri nu se lucră în modu atâtu de patriotic, ca în Ungaria; se înțelege, e vorbă de patriotismul privilegiat maghiar și maghiaronu. Nicăiri în lume nu există atâtu trădători de patrie, ca în Ungaria; sunt mulți ca nisipul mării. Florea națiunilor române, slovace și sârbesci sunt trădători de patrie, până când patriții adevărați sunt scriblierii, funcționarii dependenți și candidații, cari trăiesc din ce le cade de pe masă, omeni, cari își acoperă murdăria privată cu patriotismu, seu de aceia, cari facu servicii de spionajiu.

Culmea patriotismului modernu s'a manifestat mai țilele trecute, când s'au închinat dinaintea lui Kossuth; întręgă țără reșuna de numele lui Kossuth, chiar și guvernul cădu în genunchi înaintea catafalcului lui Ludovicu Kossuth. Tôte țările provocă națiunea să aducă jertfe pentru monumentul lui Kossuth. Provocarea era plină de focu, și numai decât se formă unu comitetu, care începă a aduna bani de pe lucrătorii din fabrici, ba chiar și Jidani aruncau din greu la bani, numai ca să-și arate patriotismu; acești noi Maghiari ultraști se arătau mai Maghiari, decât Tuhutum, Huba și Almos.

Acum după patru luni nu mai incurgu jertfe, și numai țilele colea mai pică câte unu obol. Resultatul este, că s'au adunat 160.000 fl., o cifră forțe instructivă, care dă multe la lumină. Cifra acăsta matematică, ne arată frivolitatea patriotismului de talmi, falsu. E destul, decât au sberat și au versat câteva litre de lacrimi de crocodilu, decât au calumniat omeni de omenia cu numirea de panslavisti, trădători de patrie; cu astfelu de lucruri se finesce activitatea patriotică.

Când a ars teatrul celu mare alu Cehilor, și s'au făcutu praf și cenuse atâtea milioane, atunci națiunea cehă, în timp de două luni a adunat din nou milioane necesare. Națiunea slovacă a jertfit pentru „Matica“ 100.000 fl. și nenumerate mii pentru școle, întreprinderi naționale, și cu tôte, că aceste lucruri ni le-a răpit diavolul, totuși cu puțină jertfă am pôte aduna din nou mii și sute de mii pentru reuniuni naționale, clădiri, monumente, stipendii, esoposiții etc.

Patriții maghiari însă sunt scutiți de greutatea acăsta, căci lor le dăm cu toții pentru lipsele lor culturale, ca teatre, milenii, galerii de tablouri. Patriții aceștia, după ce din cassa statului nu s'a putut mări suma pentru monumentul lui Kossuth, au început a sufla în tôte colțurile în trîmbița, a cânta pe organe în tôte registrele, forte și fortissimo, și a striga tuturor acelora, cari l'au iubit pe Kossuth: „Veniți și jertfiți“; însă din totu lucrul a eşit unu fiasco nemernic.

Se vorbea de milioane, și acum decât s'ar subtrage sumele, pe cari au fost siliți moralmente nemaghiarii să le dea, atunci jertfele acelor „hazafiak“ s'ar reduce la câte-va mii.

Astfelu de stări domnescu pretutindeni, și în tôte lucrurile la noi. Cifrele acele ne învață și ne dovedesc indetulu patriotismul mare și gata de jertfă al șovinistilor! Națiuni, cari au fost totdeuna gata a jertfi materialmente, a-și jertfi sângele și viața pentru patriotismu, trebuie să se indigneze de acăstu patriotismu șovinist.

Decă odată va dispăre acăstu pseudo-patriotismu, atunci va veni timpul, în care va trebui să aducem noi adevărate jertfe pentru patria și națiunea noastră.

Războiul între China și Japonia.

Cu tôte-că războiul între China și Japonia nu s'a declarat în tôte forma, totuși ceea ce se întâmplă în Corea și la malurile ei, nu este alt-ceva decât războiu. Japonia a pus în captivitate pe regele Coreei, China a provocat pe Japonia, de aici s'a născut o luptă maritimă, alu cărei sfârșit este învingerea rusinosa, ce a suferit-o China.

Etă scirile mai nouș privitoare la inițiativa dintre China și Japonia:

Londra, 28 Iulie.

Legatiunea japoneză a primită din Tokio o depeșă, care anunță, că trei năvi japoneze s'au întâlnit cu o parte a flotei ruse lângă Round Island. Năvile chineze au provocat pe japonezi, în urma căreia a născut un atac serios. Japonesele au născut o năvălă chineză de război, și pe-o altă năvălă, care transporta ostași, au scufundat-o. Năvile japoneze n'au suferit nici o pagubă. Se susține, că Japonesele au luat în captivitate pe regele Coreei. Tractează foarte cinstit cu el, și nu-l pună pe piciorul lui, până când nu dă garanții, că va apăra interesele Japonesele. Captivitatea regelui îngreună foarte mult deslegarea pacii și a cestiunei coreane.

Tientsin, 28 Iulie.

Inimicițiile s'au început deja, și atacurile în totă forma sunt în ajun de a începe. Se face totă posibilul, ca să se ungă la o soluțiune pacifică.

Shanghai, 29 Iulie.

După scirile sosite din Seoul, conștientul japonez a provocat pe guvernul din Coreea, să pretindă retragerea gardelor ruse. Guvernul corean însă a refuzat. În urma acesta s'a născut un mic război și gardele japoneze au asaltat palatul regal și au făcut prizonier pe regele Coreei. Regele își ia acura refugiul în puterile europene, ca aceste să întrevină.

Japonia mai cu seamă se bazează pe asta, pentru a pute rezista, flotă care prinde patru cuirasate — dela 3780—5280 tone — cu o forță de 9—13 noduri, cu o de tunuri, și 8 cuirasate protegiate, dela 100—4200 tone, cu o forță de 17—23 noduri, cu 212 tunuri și tunuri-revolver și tuburi de torpile, mai multe avioane și crucișători neprotegiați; și în fine 40 de torpile cu o viteză de 19—23 noduri. E doios, că China, — cu toate ale sale patru cadre din Pei Yang, Fu-Tșeu, Shanghai și Canton, cu ale lor 80,000 de tone și 600 de tunuri — se potă opune, în casul războiului, vecinilor ei ageri și îndemnici, o marină așa de eficace ca a lor.

SCIRILE PILEI.

— 18 (31) Iulie.

Regele României în streinătate. Majestatea Sa Regele Carol I a plecat ieri la Iași și 30 m., cu trenul separat, în streinătate. Plecând din Sinaia, în trenul regal au luat loc Alțele Lor regale prințipele Ferdinand și principesa Maria, toți omii miniștri, cari se aflau la Sinaia, precum și domni colonelii Manu și Beresșanu, cari vor însoți în călătoriile pe Majestatea Sa. Părechea moștenitoare române miniștri au însoțit pe Suveran până la Predeal. Ajungând la Timiș, pe teritoriul austro-ungar, regele Carol a fost obiectul unor frumoase manifestațiuni. Pe valea Timișului manevra regimentului de infanterie 82, care garnisonază în Brașov. Trenul regal român fiind observat, exercițiile s'au întrerupt, ofițerii au apropiat de traseul călei ferate au salutată respectuos, și muzica regimentului a cântat „Hora Sinaiei“. Majestatea Sa regele Carol a ieșit la ferestra cupului și a mulțumit cordial.

— o —

Furtuna de Sâmbătă trecută, pe care am semnalat-o în numărul de alaltă-eri, a fost de o vehemență extra-ordinară. La noi, în cetate, ea a fost mai puțin păvâtoare, în suburbii însă, mai ales în Brașovul vechiu și în „Blumena“, a primit pagube enorme. Grindina a spartă geamii de ferestri, felinarele de pe strade, cu puțin excepțiune, au fost nimicite total, și s'au întregit de case au rămas fără nici o ferestă întreagă. Vântul a smuls din rădăcină arborii bătrâni, a culcat la pământ multime de stobor, a răsturnat mai multe șuri și alte clădiri economice. S'au întâmpat și multe nenorociri, cari dela trăsuri s'au speriat și luând-o la fugă s'au lungit stradelor, au vulnerat grav mai multe persoane. De prisos a spune, că mai ales grânele, cari în părțile noastre

incă nu sunt secerate, în locurile atinse de grindină au fost distruse total, și pomii de prin grădini, cari anul acesta erau foarte promițători, au rămas despoiați de fructe.

Furtuna de Sâmbătă, după cum se vede, a pricinuit mari devastațiuni nu numai la noi, ci și în părțile mai depărtate ale Ardealului. Astfel ni-se scrie, că la Gherla s'a descărcat, în aceeași zi, pe la orele 6¹/₂ p. m., o furtună, care a scos din rădăcină arborii seculari, a spartă multe ferestri și la urmă o ploie torențială, amenință orașul cu o formală inundație.

— o —

O nouă societate română. La 19 Iunie 1894 s'a pus bazele unei noue societăți române, cu numele „Dacia-Traiana“ în Bucuresci. Ea are un îndoit scop cultural și ajutor reciproc între membri. Această societate numără deja 150 membri fondatori, bărbați și femei animați de cel mai puternic sentiment de solidaritate, care trebuie să constituie de altminteri baza oricărui asociațiuni.

— o —

La castelul Peleş și palatul din Bucuresci se face mari pregătiri în apartamentele M. S. Reginei pentru reîntorcerea ei în țară. M. S. Regina, după oțu scim, dăce „Naționalul“, se va întorci în țară pe la finele lunii August.

— o —

Contele Goluchowsky, ministrul austro-ungar pe lângă guvernul român, care acum se află în concediu, va merge la Bucuresci — după cum cetim în „Neue Freie Presse“ — numai pentru un scurt timp. Contele Goluchowsky, care a reprezentat 8 ani monarhia austro-ungară în Bucuresci, are dorința de a rămâne în disponibilitate, pentru mai mulți ani, spre a se ocupa cu administrația întinselor sale domenii și eventual să ia parte la viața publică a Galiției, în care tatăl său a jucat un rol foarte important. Cestiunea numirii urmașului d-lui Goluchowsky se va rezolva probabilă toamnă, și anume după sesiunea delegațiunilor.

— o —

Scolari eliminați. La ordinul ministrului de culte și instrucțiune publică, au fost eliminați din școala civilă din Oravița scolarii români Ioan Strain (cl. IV) și Victor Madincea (cl. III) pe motiv, că au agitat contra Ungurilor și-au defaimat triclorul unguresc. — Ați mai auzit așa ceva?

— o —

Familia Buzestilor și înadirea ei cu Mihail Vitezul. Cetim în ziarul „Gorjulu“: D-l Grigore Manu, directorul general al monopolurilor și fost director al arhivelor statului, venind în Gorj, pentru completarea cercetărilor sale asupra familiei Buzestilor și asupra înadirei acestei familii cu Mihail Vitezul, înrudită încă și cu familia Crețuleștilor, dintre cari unul, Dobromir biv vel ban, tatăl Neacșei, soția lui Radu Logofetul din Drăgoești, bunicul Stancăi, nevasta lui Mihail Vitezul, a stăpânit Voiniceștii (Voiniceștii), a propus d-lui Al. Ștefulescu, adănc cunosător al monumentelor istorice din județul nostru, să bine-voiască a-l ajuta în găsirea celui Dobromir biv vel ban. D-l Ștefulescu, cunoscând un document slavic la Bălești, a însoțit, după dorință pe d-l Manu și a luat actul, ce se găsea depus în primăria. Studiând acel act, în timpul cătă d-nul Manu a fost la schitul Lainici, d. Ștefulescu l'a aflat datat din 7 Septembrie 1587, din timpul lui Mihnea, fiul lui Alexandru, și prin el se confirmă moșia Băleștii unor locuitori, arătând, că Dobromir biv vel ban a stăpânit hotarul Voiniceștii și avea un frate Gheorghe. Tot în Bălești s'a găsit în turnul bisericii din mahalaua Arhoți o inscripție de la fundarea acelei biserici, pe o blană de lemn, cu un pomelnic din timpul lui Șerban Cantacuzen. Tabla și documentul au fost aduse în T.-Jiu; documentul, după dorința d-lui Manu, va fi fotografat, deoarece îl interesează foarte mult.

România și Serbia. „Neue Freie Presse“ de Sâmbătă publică următoarea telegramă din Belgrad, cu data de 26 Iulie: Ministrul președinte-Nicolaevici șosece din Nișu mâne. Guvernul este hotărât, ca afacerea contractului pentru furnitura sărei din România, s'o rezolvă în mod amical.

— o —

Alegerea de cai, ce era s'o aranjeze mâne (1 August) regimentul de husari „Kaiser“ Nr. 1 în Rășnov, s'a amânat din cauza morții arhiducelui Wilhelm.

Limba română în comunele din Bucovina

Cetim în „Gazeta Bucovinei“:

Cum am dicit districtul Storojinețului ne face cea mai mare cinste relativă la chestia introducerii limbei române, ca limbă protocolară și de corespondență în afacerile comunale. Așa acum er ne vine seirea, că și în comuna Cupca și Igești s'a introdus limba română în agendele comunale.

Din Igești ni-se scrie, că în ședința din 22 Iulie n. a. c., membrul comunal d-l Petru de Rey, a făcut propunerea relativă la introducerea limbei române, care propunere a fost primită de toți membrii comunal, afară de unul, anume d-l Dimitrie Turcan, care din cauze nemotivate nu a voit să iscălescă protocolul ședinței. Noi nu credem, că d-l Turcan a făcut acesta din propria inițiativă, pentru-că e Român și inima îl dore pe Român pentru nația, limbă și chestiile naționale, și mai ales acum, când vede cu cătă rivă luptă veneticii contra tuturor întreprinderilor noastre.

Suntem siliți a crede, că alt-ceva e cauza, și noi o vom descoperi, cum am mai descoperit și până acum multe. Și noi nu ne vom rușina a aduce la cunoștința tuturor, numele acelor persoane, cari lucră contra intereselor noastre, fiă ele chiar Români, pentru-că noi dela fid-care Românii cerem, ca ei înainte de toate să fie cu trup și suflet Român și om la locul său, ocupe el or și ce funcțiune sau poziție.

Din cronica gimnasiului din Beiuș.

Reasumând într'unul din numerii trecuți cuprinsul programei gimnasiului superior gr. cat. din Beiuș pe anul scolar 1893—94, am omis capitolul intitulat „Acte mai însemnate“, asupra căruia am promis, că vom reveni.

Actele acestea se împart în două categorii: dela patron, care este I. P. S. Sa Episcopul Mihail Pavel dela Oradea-mare, și dela Direcțiunea superioară, sau dela autoritățile școlare superioare unguresci. Dintre cele dintăi estragem următoarele:

Cu data de 14 Decembrie ministerul unguresc de culte și instrucțiune publică și trimite îndrăgă Patronului statutele noi elaborate ale societății de lectură, cerându-se prelucrarea lor astfel, ca în societatea de lectură a tinerilor scolari dela acel gimnasiu limbei și literaturii maghiare să-i se asigure un teren principal.*

Cu data de 15 Decembrie se comunică rescriptul ministerului de culte și instrucțiune publică către Patronul gimnasiului, prin care se impune, ca programele, începând din estă an școlastic, să se redacteze în limba maghiară și cea română.

Cu data de 1 Martie se comunică direcțiunei gimnasiului, că în ce privește statutele societății și programele în două limbi, „Prea Veneratul Consistoriu va face relațiune la In. Ministeriu de culte și instr. publică, dreptă ceea până la rezoluțiunea finală, Direcțiunea să rămână în așteptare.“

În cursul anului școlastic trecut, didactrul s'a urcat dela 12 la 18 fl. la an și s'a dispus a se lua o taxă de primire de 2 fl. dela fiă-care elev. —

Dintre actele venite dela Direcțiunea superioară însemnăm:

*) După statutele vechi, din 1862, scopul acestei societăți era: „desvoltarea mai amplă în limba și literatura română“. Acest paragraf nu i-a convenit ministerului de interne și de aceea a cerut modificarea statutelor. — Red.

În 1893, cu data de 5 Iulie, se trimite (direcțiunei gimnasiului) copia rescriptului ministerială către Patron, privitoare la editarea programei în limba română și cea maghiară.

18 Iulie. Se cer date despre copii veniți dela școlele populare, cari nu știu unguresce.

26 Iulie. Tinerii căduți la maturitate nu mai pot repeți cl. VIII. Pot însă, cu concesiunea superiorității școl., să frecventeze unele prelegeri, ca ascultători extraordinari.

2 August. Minist. de cult. și instr. publ. provocă direcțiunea, ca să compună istoria gimnasiului pentru mileniu.

25 August. Tinerii căduți la maturitate, cari frecventă prelegerile de cl. VIII. ca benevoli extra-ordinari, nu sunt a se clasifica a doua-ora, ci rămâne în valoare testimoniul lor, primit în an. școl. de mai înainte.

13 Sept. Se dispune a-se procura, fără amănare: I. „Europa a magyarok honofoglalása előtt, s a frank biradalom szétbomlása idejében. Dr. Márki Kogutovicz. 1893;“ — casându-se cele usitate până aci.

17 Septembrie. „Se ordineză, ca numele de botez în cele oficiose să se scrie unguresce.“

30 Sept. Realele militare c. r. se consideră de publice. Tinerii, cari trec dela acestea la gimnasiu, n'au să facă examen, decât din studiile diferențiale.

19 Oct. Se dau favoruri pe liniile ferate pentru studenți și profesori la escursiuni.

În 1894, Ianuarie 14. Se trimite programa mileniului.

10 Febr. Se urgază subșternerea statutelor societății de lectură de nou prelucrate, până la finea lui Februarie.

23 Martie. Se aprobă depărtarea lină din institut a student. de cl. VIII St. Berinde pentru frecventarea popinelor.

11 April. Se comunică copia rescriptului ministerului de culte și instr. publ. către Patronul institutului, în care se cere, ca istoricul gimnasiului pentru mileniu să se editeze, afară de limba română, și în cea maghiară.

6 Mai. Se impune direcțiunei gimnasiului, ca numele de botez ale Jidanilor să se nu se maghiarizeze, etc. etc.

Din datele reasumate aci se vede destul de lămurit, cu ce pași repeși înainteză maghiarisarea acestui gimnasiu românesc, asupra căruia dispun autoritățile unguresci tocmai, ca și cum ar fi al lor.

Telegramă particulară

a „Gazetei Transilvaniei“.

Văți, 30 Iulie*.) George Pop de Băsești, escortat dela Clușu prin doi gendarmi, a intrat astăzi în temnița de aici aflându pe ceilalți mândri și voioși. Clușenii și Pestanii asmuțără. Un spectacol delicios. Miștrii maghiari pot fi mulțumiți de opera săvârșită, căci țera și idea de stat maghiar sunt salvate, și martirii noștri vor ști goli și acest pahar!

SCIRI ULTIME.

Petersburg, 30 Iulie. „Novoje Vremja“ dăce, că Rusia are mare interes de a interveni în Coreea. Rusia nu poate vedea cu ochi buni o domnie japoneză în Coreea.

Londra, 30 Iulie „Agenția Reuter“ comunică din Shanghai, că naia chineză, care a fost scufundată de japonezi avea 1500 omeni, cari au perit cu toții, afară de 40, pe cari i-a mântuit vaporul francez „Lion“. Toți europenii de pe naia „Kowshing“ au fost pușcați.

*) Această telegramă ni-a sosită aseri după expedarea foii. — Red.

Proprietari: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Iulie 1894.

Renta ung. de aur 4%	121.55
Renta de corone ung. 4%	95.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	127.10
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	102.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonuri rurale ungare	95.50
Bonuri rurale croate-slavone.	99.60
Imprum. ung. cu premii	151.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	143.—
Renta de hartie austr.	98.50
Renta de argint austr.	98.40
Renta de aur austr.	122.15
Losuri din 1860	147.60
Acții de ale Băncii austro-ungară	1006.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	450.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	354.40
Napoleonori	9.92
Mărci imp. ger.	61.10
London (lire sterlinge).	124.60
Rente de corone austr.	97.40

Cursul pieței Brașov.

Din 31 Iulie 1894.

Banote rom. Cump	9.79	Vând	9.84
Argint român. Cump.	9.75	Vând.	9.80
Napoleon-d'or Cump.	9.86	Vând.	—
Galbeni Cump.	5.80	Vând.	—
Ruble rusești Cump.	132.50	Vând.	—
Mărci germane Cump.	60.60	Vând.	—
Lire turcești Cump.	—	Vând.	—
Scris. fon. Albina 5%	101.25	Vând.	102.25

Nr. 414—1894.

Concurs.

La școlile centrale ale foștilor grănițeri din regimentul român I, cu începutul anului școlar 1894/5 sunt de ocupat următoarele posturi învățătoresc, și anume:

- I, In comitatul Făgărașului:
1. Postul de învățătoresă din Voila, cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne de foc.
 2. Postul de învățător dirigente din Mărgineni cu salariu de 300 fl.
- II. In comitatul Sibiiului.
3. Postul de învățător adjunct din Orlat cu salariu de 277 fl., apoi

relut pentru cuartir și lemne de foc:

4. Postul de învățătoresă din Jina cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne de foc.

5. Postul de învățător secundar din Jina cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne de foc.

Reflectanții se-și trimită suplimentele instruite cu toate documentele prescrise de lege și special cu diploma de calificare până in 5 August st. n. a. c. la

Comitetul administratorilor de fondul și școlile centrale a foștilor grănițeri din regimentul român I.

Sibiu, in 17 Iulie 1894.

468,3—

De închiriat.

Odă elegantă mobilată, cu tot confortul, se pot închiria cu ziua, cu săptămână, cu luna, pe lângă prețuri moderate, in

Vila Kertsch

situată in cel mai plăcut loc al orașului nostru, pe Promenada de jos, având in parterre restaurație.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisorilor administrației. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scăderea, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.”

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șase luni.	6 fl. —
Pe un an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șase luni.	20 fr.
Pe un an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șase luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șase luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, se binevoiesc a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

AVISŪ!

Subsemații Comercianți și Antreprenorii

Hotelului „NICOLAU” din Sinaia,

aducem la cunoștința Onorabilului Public, precum și Clientelei noastre, că

am aranjat pentru Sesonul de vară

O RENUMITĂ ORCHESTRĂ

sub conducerea talentatului artistu Ionica Burlan, care va delecta pe Onor. Publicu cu cele mai plăcute arii, atât naționale, cât și streine, in timpul dejunului, cât și in timpul prânzului. — Totu-de-odată recomandăm

„RESTAURANTULŪ”

nostru, unde se găsesc in oricel timp mâncările cele mai bune naționale, franceze, germane, asemenea și vinurile cele mai renumite, precum: Gollu, Drancea Oravița, Drăgășani, Odobesti etc., intre cari posedem și din acelea premiate cu Medalia de aur la Expoziția Universală din Paris, 1889.

Sperăm, că Onor. Publicu ne va încuraja cu vizită numeroasă, promițându-i serviciu prompt și prețuri moderate.

Cu totă stima:

N. TUNARIU și VOINA.

148,4—6.

ISVORULŪ Matild de BODOK

cea mai cristalină, in acid-carbonic cea mai bogată apă minerală

alcalin-acide-ferruginosă a continentului.

Isvor ferruginos de primul rang!

Medicamentu cu cele mai strălucite succese in contra maladiilor stomacului, in contra nervosității, in contra maladiilor cauzate din lipsă de sânge și cu deosebire in contra maiadiilor femeilor etc.

Borviz de totă eleganța!

Apa minerală „MATILD” se găsește in calitate proșpetă in depositul subsemațului: Brașov, strada Michail Weiss (ulița poștei) Nr. 12, in toate buturiile și cele mai multe băcării.

Prețul unei sticle de 1 Litru (fără sticlă) 5 cr.

Cu totă stima:

Administrațiunea isvorului și depositu de exportatiune

IOSIF GYÖRGY

(Transilvania.) Bodok. (Transilvania.)

471,4—5.

Antreprize de pompe funebre**E. Tutsek.**

Brașov, Strada Porții Nr. 4. Colțul Têrgul bolilor.

Recomandă on. publicu la casuri de morțe, aședământul său de înmormântare bogat, asortat in cari toate obiectele, atât sorte mai de rëndu, cât și cele mai fine, se pot căpăta cu prețuri ieftine.

Comisiune și depou de sicriuri de metalu ce se pot închide hermeticu, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor sicriurilor de lemn, de metalu și de lemn de stejaru.

Depou de canuni pentru monumente și plantici cu prețurile cele mai moderate.

Representanță de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și unu caru funebru vëndu pentru copii, precum și cioclii.

Comande întregi se escentă prompt și ieftin, iau asupra-mi și transporturi de morți in străinătate.

In fine recomandă și biroulu meu mijlocitoru procedându cu cunoscuta-mi soliditate.

La casuri de morțe a se adresa la

E. Tutsek.

13—*